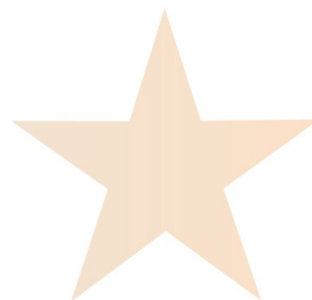

Ohjeet

**vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisista
pääomatoimenpiteistä, jotka liittyvät valuuttamääräiseen
luotonantoon suojauksettomille lainanottajille**

Ohjeet vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisista pääomatoimenpiteistä, jotka liittyvät valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille

Sisällysluettelo

1.	Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisista pääomatoimenpiteistä, jotka liittyvät valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille	3
	I osasto – Sisältö, soveltamisala ja määritelmät	4
	II osasto – Valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille sovellettavia vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisia pääomatoimenpiteitä koskevat vaatimukset	5
	II.1 Soveltamisraja	5
	II.2 Menettely	6
	II.3 Valuuttamääräisen luotonannon riskinhallinnan arviointi	6
	II.4 Pääoman riittävyyden arviointi	8
	II.5 Valvontatoimenpiteiden soveltaminen	10
	II.6 Vuorovaikutus makrotalouden vakautta koskevien toimenpiteiden kanssa	12
	III osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano	13

1. Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisista pääomatoimenpiteistä, jotka liittyvät valuuttamääräiseen luotonantoon suojausasetuksille

Näiden ohjeiden asema

Tämä asiakirja sisältää ohjeet, jotka on laadittu Euroopan parlamentin ja neuvoston 24 päivänä marraskuuta 2010 Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta antaman asetuksen (EU) N:o 1093/2010 (EPV-asetus) 16 artiklassa säädetyllä tavalla. EPV-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.

Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Näin ollen Euroopan pankkiviranomainen odottaa kaikkien toimivaltaisten viranomaisten, joille ohjeet on tarkoitettu, noudattavan niitä. Toimivaltaisten viranomaisten, joita nämä ohjeet koskevat, olisi noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne asianmukaisesti valvontakäytäntöihinsä (esimerkiksi muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään).

Raportointivaatimukset

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 28. helmikuuta 2014, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä esitettävä perustelunsa, mikäli ne eivät noudata ohjeita. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitus toimitetaan lähettämällä 5 kohdassa oleva lomake osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2013/02". Ilmoituksen lähettäjällä on oltava asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden noudattamisesta kyseisen toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla EPV-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

I osasto – Sisältö, soveltamisala ja määritelmät

1. Valuuttamääräisestä luotonannosta 21. päivänä syyskuuta 2011 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean suosituksen (EJRK/2011/1) – erityisesti pääomavaatimuksia koskevan suosituksen E – mukaisesti näissä ohjeissa käsitellään vakavaraisuusdirektiivin 97 artiklassa säädetyn vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisia pääomatoimenpiteitä, jotka liittyvät valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille.

2. Näitä ohjeita sovelletaan valuuttamääräiseen luotonantoon tavallisille suojauksettomille lainasiakkaille ja pk-yrityksille. Näissä ohjeissa tarkoitetaan

”valuutalla” mitä tahansa muuta rahayksikköä kuin sen jäsenvaltion rahayksikköä, jossa lainanottajalla on kotipaikka;

”valuuttamääräisellä luotonannolla” muun kuin sen maan, jossa lainanottajalla on kotipaikka, virallisen rahayksikön määräistä luotonantoa luottojärjestelyn oikeudellisesta muodosta riippumatta (esimerkiksi maksunlykkäys tai vastaavat rahoitusjärjestelyt);

”suojausettomilla lainanottajilla” tavallisia laina-asiakkaita ja pk-yrityksiä, joilla ei ole luonnollista suojausta eikä rahoitussuojausta ja jotka ovat alttiina luottovaluutan ja suojaukseen käytetyn valuutan epätasapainosta aiheutuville riskeille; luonnollinen suoja kattaa erityisesti tapaukset, joissa lainanottajalla on valuuttamääräisiä tuloja (esim. rahalähetykset/vientitulot), kun taas rahoitussuoja edellyttää pääsääntöisesti sopimusta finanssilaitoksen kanssa;

”luottoriskien ja markkinariskien epälineaarilla suhteella” tilannetta, jossa valuuttakurssimuutoksilla markkinariskitekijänä voi olla suhteettomia vaikutuksia yleiseen luottoriskitasoon; tässä tapauksessa valuuttakurssivaihtelut voivat vaikuttaa lainanottajien velanhoitokykyyn, mahdollisesti vastuun määrään maksukyvyttömyyshetkellä ja vakuuksien arvoon ja aiheuttaa siten suuria muutoksia luottoriskiin.

3. Nämä ohjeet on tarkoitettu toimivaltaisille viranomaisille. Ohjeet keskittyvät vakavaraisuuden arviointiprosessiin, jossa varmistetaan, että laitoksilla on riittävät järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit valuuttamääräisen luotonannon riskien havaitsemista, määrittämistä ja hallintaa varten ja että niillä on riittävä määrä erityyppistä ja riittävästi jakautunutta sisäistä pääomaa valuuttamääräisen luotonannon riskien varalta. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee arviointiprosessin tuloksena puutteita riskinhallintajärjestelyissä, -strategioissa, -prosesseissa ja -mekanismeissa ja toteaa, ettei laitoksella ole riittävästi pääomaa, toimivaltaisen viranomaisen olisi vaadittava laitosta tehostamaan valuuttamääräisen luotonannon hallintaansa vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa esitettyjen toimenpiteiden avulla ja tarvittaessa varautumaan näihin riskeihin asianmukaisesti riittävällä pääomalla, mikä parantaa laitoksen kykyä selviytyä valuuttakurssimuutoksista.

-
4. Lainanottajaa on pidettävä suojauksettomana, ellei asiakkaan suojauksen tilasta ole saatavana ajanmukaisia tietoja.
 5. Näitä ohjeita sovelletaan laitoskohtaisesti aina kun II osaston 1 jaksossa määrätty olennaisuusraja saavutetaan.
 6. Ohjeita sovelletaan yksittäisten laitosten, konsolidointiryhmän ja tarvittaessa alakonsolidointiryhmän tasolla ja vakavaraisuusdirektiivin (110 artiklan) mukaisella vakavaraisuuden arviointiprosessin soveltamistasolla.
 7. Näiden ohjeiden mukaan omien varojen lisävaatimukset olisi arvioitava ja niitä olisi sovellettava laitoskohtaisesti. Ne täydentävät muita valuuttamääräiseen luotonantoon liittyviä toimivaltaisten viranomaisten valvontatoimenpiteitä, joihin kuuluvat myös makrotalouden vakautta koskevat toimenpiteet; tällaisia valvontatoimenpiteitä ovat esimerkiksi korkeammat lakisääteiset vähimmäispääomavaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten olisi jatkettava tällaisten toimenpiteiden yleisen riittävyyden arviointia vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisesti.

II osasto – Valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille sovellettavia vakavaraisuuden arviointiprosessin mukaisia pääomatoimenpiteitä koskevat vaatimukset

8. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vakavaraisuusdirektiivin 97 artiklan mukaisesti määritettävä vakavaraisuuden arviointiprosessin nojalla, varmistavatko laitosten käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit hyvän riskien hallinnan ja riittävätkö niiden omat varat riskien kattamiseen. Tämä edellyttää selvästi, että toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessin (Internal Capital Adequacy Assessment Process, ICAAP) järjestelyjen sekä sisäistä pääomaa koskevien laskelmien riittävyys valuuttamääräisen luotonannon riskien varalta. Jäsenvaltioiden olisi jäljempänä esitettyjä vaatimuksia soveltaessaan otettava huomioon ehdotuksessa läheisesti keskenään korreloivia valuuttoja koskeviksi täytäntöönpanostandardeiksi luetellut vakavaraisuusasetuksen 354 artiklan 3 kohdan mukaiset keskenään läheisesti korreloivat valuutat sekä vakavaraisuusasetuksen 354 artiklan säännökset¹.

II.1 Soveltamisraja

9. Näitä ohjeita sovelletaan laitoskohtaisesti aina kun seuraava olennaisuusraja saavutetaan²:

Valuuttamääräiset lainat suojauksettomille lainanottajille muodostavat vähintään 10 prosenttia laitoksen koko luottosalkusta (kaikki yrityksille ja kotitalouksille myönnetyt luotot), kun koko luottosalkun osuus laitoksen kokonaissaamisista on vähintään 25 prosenttia.

Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava ohjeita myös silloin, kun laitos ei saavuta edellä määrättyä rajaa, mutta viranomaiset pitävät valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille

¹ Teknisissä täytäntöönpanostandardeissa mainitut valuutat päivitetään vuosittain, eikä luetteloa voida siksi pitää lopullisena.

² Raja lasketaan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä vuosittain.

lainanottajille liittyviä riskejä tästä huolimatta huomattavina. Siinä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten olisi perusteltava ja dokumentoitava kaikki edellä tarkoitetun rajan kumoamista koskevat päätökset muun muassa seuraavien kriteerien mukaisesti: laitoksen valuuttamääräinen luotonanto on lisääntynyt huomattavasti edellisestä laskelmasta, laitoksen merkittävän valuuttamääräisen luoton valuuttayksikön vaihtokurssi on negatiivinen.

II.2 Menettely

10. Näillä ohjeilla perustetaan seuraava menettely:

- (i) toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava laitoksia määrittämään riskit, joita liittyy valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille;
- (ii) toimivaltaisten viranomaisten olisi määriteltävä, onko riski huomattava joko siksi, että se saavuttaa olennaisuusrajan, tai siksi, että ne pitävät sitä tästä huolimatta huomattavana;
- (iii) aina kun valuuttamääräisen luotonannon riski on edellä esitetyn mukaisesti huomattava, toimivaltaisten viranomaisten olisi edellytettävä, että laitokset ottavat riskin huomioon valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessissa;
- (iv) toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava valuuttamääräisen luotonannon riskin käsittely valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessissa vakavaraisuuden arviointiprosessin yhteydessä (jäljempänä II osaston 3 ja 4 jakso);
- (v) jos toimivaltaiset viranomaiset pitävät valuuttamääräisen luotonannon riskien tunnistamista, määrittelyä ja hallintaa koskevia järjestelyjä, strategioita, menettelyjä ja mekanismeja puutteellisina ja katsovat, ettei varattu pääoman määrä riitä valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille liittyvän riskin torjumiseen, niiden olisi toteutettava vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa säädetyt asianmukaiset toimenpiteet näiden puutteiden korjaamiseksi muun muassa asettamalla laitokselle lisäpääomavaatimuksia (II osaston 5 jakso);
- (vi) jos laitos kuuluu rajat ylittävään konserniin, valuuttamääräisen luotonannon riskinarvioinnin tulokset otetaan huomioon vakavaraisuusdirektiivin 113 artiklan 1 kohdan mukaisessa yhteisessä päätöksentekoprosessissa.

II.3 Valuuttamääräisen luotonannon riskinhallinnan arviointi

11. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vakavaraisuuden arviointimenettelyn yhteydessä arvioitava seuraavat valuuttamääräisen luotonannon riskiin liittyvät tekijät:

- Valuuttakurssijärjestelmän tyyppi:
 - Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava valuuttamääräisen luotonannon riskin laajuus niiden valuuttajärjestelmien valossa, joiden valuutan määräisiä suojauksettomien lainanottajien vastuut ovat, ja kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, i) liittyvätkö kotimaan ja ulkomaan valuutta läheisesti toisiinsa (joko lainsäädännöllisesti tai kyseisten talouksien tai valuuttajärjestelmien läheisyyden takia), ii) onko käytössä valuuttakatejärjestelmä tai sidottujen valuuttakurssien järjestelmä ja iii) onko käytössä vapaasti kelluva valuuttakurssijärjestelmä. Mahdollisten tulevien valuuttakurssimuutosten laajuus ja tyyppi määräytyvät yleensä valuutan ja valuuttajärjestelmän mukaan.

-
- Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitoksilla on jatkuvasti talouden (todelliseen) valuuttariskiin perustuva selkeä käsitys valuuttakurssien mahdollisista tulevista kehityssuunnista ja volatiliteetista; ne eivät toisin sanoen saisi perustaa käsitystään pelkästään valuuttakurssijärjestelmän oikeudelliseen luokitteluun. Viranomaisten olisi erityisesti varmistettava, että laitokset arvioivat valuuttakursseja säännöllisesti lainanottajien luottokelpoisuuden perusteella, koska valuuttakurssimuutokset aiheuttavat jatkuvan riskin valuuttakurssijärjestelmästä riippumatta.
 - Valuuttamääräisen luotonannon riskeihin liittyvät laitosten menettelyt:
 - Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitosten lainauskäytännöissä on nimenomaisesti mainittu valuuttamääräisen luotonannon riskinsietoraja, otettu huomioon laitoksen oma riskinsietokyky ja määrittely valuuttamääräisten lainasalkkujen ja valuuttojen absoluuttiset ja suhteelliset rajat. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava laitosten valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvät riskinhallintakäytännöt ja -menettelyt ja arvioitava, pystytäänkö menettelyillä näistä käytännöistä ja prosesseista huolimatta riittävästi torjumaan valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvät huomattavat riskit.
 - Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitosten riskinhavaitsemismenettelyissä otetaan asianmukaisesti huomioon valuuttamääräisen luotonannon riskit.
 - Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitoksilla on käytössä tehokkaat riskien valvontamenetelmät valuuttamääräisen luotonannon riskin huomioon ottamiseksi asiakkaiden luottokelpoisuuden arvioinnissa ja valuuttalainoja myönnettäessä; tällaisia menetelmiä ovat esimerkiksi asianmukainen riskihinnoittelu ja vakuusvaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti varmistettava, että laitokset ovat ottaneet riskinarviointimenetelmissään huomioon valuuttakursseihin liittyvän riskitekijän.
 - Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset ottavat valuuttamääräisen luotonannon riskin erityisesti huomioon jatkuvassa valvonnassaan ja määrittävät näin ollen asianmukaiset riskikohtaiset rajat. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitosten menettelyissä määrätään tosiasiallisesti nopeista ja riittävästä ennalta ehkäisevistä toimista (esimerkiksi vaaditaan täydentävien vakuuksien antamista) aina kyseisten rajojen ylittyessä.
 - Valuuttakurssimuutosten vaikutus:
 - Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset ottavat asianmukaisesti huomioon valuuttakurssimuutosten vaikutuksen lainanottajien luottoluokitukseen/-pisteytykseen ja velanhoidokykyyn myös sisäisessä riskihinnoittelussaan ja pääoman sisäisessä kohdentamisessa.
 - Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitoksilla on käytössä asianmukaiset menettelyt merkittävien valuuttakurssimuutosten jatkuvaa valvontaa varten sekä jäljellä olevaan velkaan ja siihen liittyviin luottoriskeihin kohdistuvien mahdollisten vaikutusten arvioimiseksi niin yksittäisten vastuiden osalta kuin salkkutasolla.

-
- Toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi varmistettava, että laitokset arvioivat määräajoin uudelleen lainanottajien suojauksen tilan, koska se saattaa muuttua ajan mittaan, ja laitosten olisi vältettävä luokittelemasta virheellisesti niitä lainanottajia, joiden tilanne on muuttunut. Suojauksen tilan seuranta olisi sisällytettävä laitosten ja lainanottajien välisiin luotonantojärjestelyihin sikäli kuin se on laillisesti mahdollista. Jos laitoksella ei ole saatavana ajankohtaista tietoa suojauksen tilasta, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että lainanottaja luokitellaan laitosten riskien mittaussjärjestelmissä ja valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessissa suojauksettomaksi.

II.4 Pääoman riittävyyden arviointi

12. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset ottavat valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille liittyvän riskin asianmukaisesti huomioon riskinarviointijärjestelmissään ja vakavaraisuuden hallintaprosessissaan. Niiden olisi erityisesti varmistettava seuraavat seikat:

- että laitosten valuuttamääräisen luotonannon riskit eivät ylitä niiden riskinottohalukkuutta ja
- että valuuttamääräisen luotonannon riski, mukaan luettuna riskin keskittyminen yhteen tai useampaan valuuttaan, otetaan asianmukaisesti huomioon valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessissa.

13. Riippumatta siitä, miten laitokset luokittelevat valuuttamääräisestä luotonannosta aiheutuvat riskit luotto- ja markkinariskeihin, toimivaltaisten viranomaisten olisi selvitettävä, miten luottoriskien ja markkinariskien epälineaarista suhdetta on käsitelty ja onko sitä käsitelty riittävästi.

14. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset

- huolehtivat koko riskien mittaussjärjestelmän yleisestä johdonmukaisuudesta varmistamalla, että markkina- ja luottoriskien mittaamiseen käytetyt perusolettamukset (luottamuksen taso, hallussapitoaika jne.) määritellään johdonmukaisesti;
- ymmärtävät, että ulkomaan ja kotimaisen valuutan määräisten salkkujen maksukyvyttömyysmallit voivat erota toisistaan huomattavasti, ja siksi mahdolliset valuuttakurssivaihteluista aiheutuvat tulevat luottotappiot olisi otettava niissä huomioon valuuttakohtaisesti;
- ottavat huomioon valuuttakurssimuutosten vaikutuksen maksukyvyttömyyden todennäköisyyteen;
- ottavat huomioon sen, että niihin saattaa kohdistua lainanottajien aiheuttamia riskejä, vaikka ne suojautuisivatkin valuuttamääräistä luotonantotoimintaansa koskevilta valuuttakurssimuutoksilta. (Markkinariskiltä suojautuminen voi menettää tehonsa valuuttalainanottajien maksukyvyttömyystilanteessa, etenkin jos luottojen vakuutena on paikallinen valuutta. Siinä tapauksessa laitokset kärsisivät lainanottajien

maksukyvyttömyydestä johtuvia luottotappioita ja samalla maksuhäiriöiden takia päätynyt suojaus altistaisi ne markkinariskitappioille.)

15. Toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi varmistettava, että laitokset määrittävät valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvän riskin – keskittymisriski mukaan luettuna – torjumiseen tarvittavan pääoman määrän harkitusti ja pitkäjänteisesti ja kiinnittävät erityistä huomiota yhden (tai useamman) valuutan määräävästä asemasta johtuviin keskittymiin (koska valuuttakurssimuutokset ovat monien lainanottajien samanaikaista maksukyvyttömyyttä edistävä yleinen riskitekijä). Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset laativat perustellun arvion valuuttamääräisen luotonannon riskiin kohdennetun sisäisen pääomansa määrästä.
16. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksilla riittävät pääomat valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvien riskien varalta; tämä voi tapahtua siten, että ne arvioivat, pystyvätkö laitokset tunnistamaan niiden pääomatilanteen muutosten perimmäiset syyt ja varautuvatko ne riittävällä tavalla mahdolliseen lisäpääoman tarpeeseen.
17. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset laativat perusteellisen pääomasuunnitelman, jossa otetaan huomioon myös vaikea taloustilanne ja mahdolliset valuuttakurssimuutokset. Niiden on myös varmistettava, että laitokset keskittyvät suunnitelmaa laatiessaan ottamaan nimellisten mukautusten suoran vaikutuksen lisäksi huomioon myös luottoriskiparametrien epäsuorat vaikutukset. Jos laitoksella on käytössä pidemmälle kehitettyjä malleja, toimivaltaisten viranomaisten edellytetään arvioivan pankkien sisäisten mallien luotettavuuden valuuttamääräisen luotonannon riskien käsittelyssä.
18. Rajat ylittävää toimintaa harjoittavien laitosten osalta valuuttamääräisen luotonannon riski ja sen hallinta olisi otettava huomioon myös vakavaraisuusdirektiivin 113 artiklassa säädettyissä yhteisissä päätöksissä ja niihin liittyvissä EPV:n teknisissä standardeissa, ja niitä olisi käsiteltävä vakavaraisuusdirektiivin 51 ja 116 artiklan nojalla perustetuissa valvontakollegioissa. Vastaanottavan maan valvontaviranomaisten olisi ilmoitettava konsolidointiryhmän valvojille viipymättä, jos valuuttamääräisen luotonannon riski on olennainen tytäryrityksen tasolla.

II.4.1 Stressitestien arviointi

19. Stressitestejä koskevien ohjeiden (ohje 32) noudattaminen ja laitosten selviytyminen vakavista valuuttakurssimuutoksista edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten varmistavan, että laitokset sisällyttävät ulkomaan valuuttoihin liittyvät sokit stressitestausskenaarioihinsa sekä valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessin stressitestien että salkkutason stressitestien yhteydessä.
20. Stressitesteihin on tarvittaessa sisällytettävä valuuttajärjestelmiin kohdistuvat sokit ja niiden lainanottajien takaisinmaksukykyyn aiheuttamat muutokset koko salkun ja kunkin yksittäisen valuutan osalta.
21. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava laitosten tekemät stressitestit siten, että tarkistuksessa otetaan huomioon skenaarion valinta, menetelmät, infrastruktuuri ja tällaisten stressitestien tulokset sekä niiden käyttö riskinhallinnassa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi

varmistettava, että laitosten stressitestit kattavat riittävästi valuuttamääräisen luotonannon riskin ja että laitokset toteuttavat asianmukaiset riskiä rajoittavat toimet stressitestien tulosten perusteella.

22. Jos stressitestejä ei tehdä tai laitosten stressitestiohjelmien tulosten arvioinnista ilmenee, että testit ovat riittämättömiä, toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava laitoksia toteuttamaan korjaavia toimenpiteitä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi

- suositella laitoksille skenaarioita;
- tehdä laitoskohtaisia omia stressitestejä;
- toteuttaa yhteisiin skenaarioihin perustuvia koko järjestelmän laajuisia omia stressitestejään.

II.5 Valvontatoimenpiteiden soveltaminen

23. Edellä II osaston 3 ja 4 jaksossa esiteltyjen arviointiprosessien tulosten perusteella lisävalvontatoimenpiteet eivät ole tarpeen, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat arvioineet laitoksen järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit sekä omat varat riittäviksi valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvän riskin varalta. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa kyseiset seikat riittämättömiksi, sen olisi toteutettava kaikkein tarkoituksenmukaisimmat toimenpiteet konkreettisten puutteiden korjaamiseksi (muun muassa vaadittava kyseisten järjestelyjen, menettelyjen, mekanismien ja strategioiden tehostamista, vaadittava lisäsuojausta ja/tai parannuksia valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessin menetelmiin tai muita vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa eriteltyjä toimenpiteitä).

24. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei laitoksella ole riittäviä pääomia valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvien riskien varalta, viranomaisen olisi asetettava laitokselle omia varoja koskevia lisävaatimuksia vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklan 1 kohdan mukaisten vähimmäispääomavaatimusten lisäksi. Tällaisia omien varojen lisävaatimuksia valuuttamääräiseen luotonantoon suojauksettomille lainanottajille liittyvän riskin varalta voidaan asettaa yksistään tai muiden sellaisten valvontatoimenpiteiden yhteydessä, joilla pyritään parantamaan valuuttamääräisen luotonannon riskien hallintajärjestelyjä, -strategioita, -menettelyjä ja -mekanismeja, jotka liittyvät vakavaraisuuden arviointiprosessin tulosten perusteella toteutettaviin valvontatoimiin ja -toimenpiteisiin. Rajat ylittävää toimintaa harjoittavien pankkikonsernien ja ETA-alueella toimivien tytäryhtiöiden tapauksessa omien varojen lisävaatimusten asettamiseen sovelletaan vakavaraisuusdirektiivin 112 artiklan mukaisessa teknisessä täytäntöönpanostandardissa esitettyä menettelyä, ja siitä olisi ilmoitettava laitokselle antaen päätöksen perustelut.

25. Omien varojen lisävaatimuksia koskevat laskelmat olisi sisällytettävä vakavaraisuuden arviointimenettelyn tuloksiin käyttäen seuraavaa menetelmää, jossa toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava nimenomaan valuuttamääräistä luotonantoa koskevia omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät riskinarviointijärjestelmään ja vakavaraisuuden arviointimenettelyn tuloksiin:

- Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava luottoriskiä koskevan lainsäädännöllisen vähimmäispääomavaatimuksen lisäksi omia varoja koskevia lisävaatimuksia suhteessa

suojauksettomille lainanottajille myönnettyjen valuuttalainojen osuuteen käyttäen seuraavaa kaavaa:

*suojauksettomille lainanottajille myönnettyjen valuuttalainojen prosenttiosuus * Pilarin 1 luottoriskin pääomavaatimus * omien varojen lisävaatimuksen kerroin, joka perustuu valuuttamääräisen luotonannon riskiin liittyvän vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksiin,*

jossa

- ”omien varojen lisävaatimuksen kerroin” yhdistetään valuuttamääräisen luotonannon laitokselle aiheuttaman riskin arviointiprosessin tuloksiin ohjeen 39 ja 113 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevan täytäntöönpanoasetuksen³ mukaisesti:
 - vakavaraisuuden arviointimenettelyn riskiluokituksen ”1” (valuuttamääräisen luotonannon riski arvioidaan ”alhaiseksi”) perusteella omien varojen lisävaatimus olisi 0–25 prosenttia
 - vakavaraisuuden arviointimenettelyn riskiluokituksen ”2” (valuuttamääräisen luotonannon riski arvioidaan ”keskimääräisen ja alhaisen välille”) perusteella omien varojen lisävaatimus olisi 25,1–50 prosenttia
 - vakavaraisuuden arviointimenettelyn riskiluokituksen ”3” (valuuttamääräisen luotonannon riski arvioidaan ”keskimääräisen ja korkean välille”) perusteella omien varojen lisävaatimus olisi 50,1–75 prosenttia
 - vakavaraisuuden arviointimenettelyn riskiluokituksen ”4” (valuuttamääräisen luotonannon riski arvioidaan ”korkeaksi”) perusteella omien varojen lisävaatimus olisi 75,1 prosenttia (luku voi olla yli 100 prosenttia).
- Päättyessään omien varojen lisävaatimusten soveltamisesta toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon laitosten valuuttamääräisen luotonannon keskittymisaste tiettyihin valuuttoihin nähden, valuuttakurssien aiempi volatiliiteetti sellaisten valuuttojen osalta, joissa on havaittu keskittymistä, valuuttakurssijärjestelyt ja tällaisiin järjestelyihin liittyvä mahdollinen volatiliiteetti.
- Jos omien varojen lisävaatimukset yhdistetään muihin toimenpiteisiin 24 kohdan mukaisesti, edellä mainittuja prosenttiosuuksia olisi käytettävä suuntaa antavina mittareina, jotta niillä ei rangaistaisi laitoksia.
- Menetelmää voidaan soveltaa myös salkkukohtaisesti, jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät vakavaraisuuden arviointimenettelyn riskiluokitusta tiettyjen salkkujen osalta. Tässä tapauksessa omien varojen lisävaatimukset yksittäisten salkkujen osalta lasketaan seuraavalla kaavalla:

*suojauksettomille lainanottajille myönnettyjen valuuttalainojen prosenttiosuus tietyssä salkussa * Pileri 1 luottoriskin pääomavaatimus tietyssä salkussa * omien varojen lisävaatimuksen kerroin, joka perustuu valuuttamääräisen luotonannon riskiin suojauksettomille lainanottajille liittyvän vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksiin tietyn salkun osalta*

³ Ennen vakavaraisuusdirektiivin 107 artiklan 3 kohdan mukaisten vakavaraisuuden arviointiprosessin yhteisiä menettelyjä ja menetelmiä koskevien ohjeiden valmistumista viittaukset ja kalibrointi perustuvat ohjeessa 39 esitettyyn yhteiseen arviointimenettelyyn. Vakavaraisuusdirektiivin 107 artiklan 3 kohdan mukaisten ohjeiden valmistuttua menettelyä tarkistetaan niiden perusteella.

26. Jos laitos kuuluu rajat ylittävää toimintaa harjoittavaan pankkikonserniin, omien varojen lisävaatimusten tasosta päätetään yhteisessä päätöksentekomenettelyssä vakavaraisuusdirektiivin 113 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

27. Vakavaraisuuden arviointimenettelyyn perustuva omien varojen lisävaatimusten määrittelytapa soveltuu laitospaikoista omien varojen lisävaatimusten laskentaan. Kyseinen menettelytapa ei kuitenkaan saisi haitata toimivaltaisia tai nimettyjä viranomaisia, jotka soveltavat vakavaraisuusasetuksen 103 artiklan mukaista Pilari 2:sta, sikäli kuin on kyse laitoksista, joilla on samankaltainen riskiprofiili ja jotka ovat tai voivat olla alttiina samanlaisille riskeille tai aiheuttaa rahoitusjärjestelmälle samanlaisia riskejä, joiden takia saattaa olla aiheellista ottaa käyttöön korkeampia omien varojen lisävaatimuksia koko järjestelmässä.

II.6 Vuorovaikutus makrotalouden vakautta koskevien toimenpiteiden kanssa

28. Jotta vältettäisiin tämän riskin torjumiseen tarkoitettujen omia varoja koskevien lisävaatimusten päällekkäisyys, toimivaltaisten viranomaisten olisi edellä esitettyä menetelmää soveltaessaan otettava huomioon myös mahdolliset makrotalouden vakautta koskevat toimenpiteet tai muut asianomaisten viranomaisten (toisin sanoen makrovakausviranomaisten) määräämät toimet, joissa edellytetään laitoksilta lisäpääomaa valuuttamääräisen luotonannon riskin varalta.

29. Jos tällaisia toimenpiteitä on otettu käyttöön, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava,

- (i) jäävätkö muut laitokset, joiden riski- tai liiketoimintaprofiiliin makrotalouden vakautta koskeva toimenpide kohdistuu, toimenpiteen vaikutusalueen ulkopuolelle toimenpiteen laadun takia (jos esimerkiksi makrotalouden vakautta koskeva toimenpide edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset hillitsevät valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvää riskiä valuuttalainoihin sovellettavilla suuremmilla riskipainoilla, toimenpide koskisi vain niitä laitoksia, jotka soveltavat luottoriskiin liittyvien vähimmäispääomavaatimusten laskennassa vakiomenetelmää, eikä se siksi vaikuttaisi suoraan sisäisten luottoluokitusten menetelmiä soveltaviin laitoksiin) ja
- (ii) vaikuttaako makrotalouden vakautta koskeva toimenpide riittävästi yksittäisten laitosten valuuttamääräisen luotonannon perusriskitasoon.

30. Näiden arvioiden perusteella toimivaltaisten viranomaisten pitäisi toimia seuraavasti:

- (i) siinä tapauksessa, että makrotalouden vakautta koskevaa toimenpidettä ei sen erityispiirteiden takia sovelleta tiettyyn laitokseen (29 kohdan i alakohdan mukaisesti), toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita makrotalouden vakautta koskevan toimenpiteen ulottamista koskemaan suoraan sen soveltamisalan ulkopuolelle jääviä laitoksia; tämä voidaan tehdä esimerkiksi soveltamalla valuuttalainoihin samaa riskipainojen alarajaa, jota sisäisten luottoluokitusten menetelmää käyttävät laitokset soveltavat riskimalleissaan, samalla tasolla kuin makrotalouden vakautta koskevan toimenpiteen suurempia riskipainoja sovelletaan vakiomenetelmää käyttävien laitosten vastaavien vastuiden osalta. Sisäisten luottoluokitusten menetelmää käyttävien laitosten edellytettäisiin näin ollen soveltavan kyseisiä alarajoja riskimalleissaan, ja tavanomaisesta omien varojen vaatimuksesta (ennen alarajan

soveltamista) tehtävän laskelman ja sen jälkeen tehtävän laskelman välinen erotus katsottaisiin valuuttamääräisen luotonannon riskiin liittyväksi omien varojen lisävaatimukseksi. Tätä voidaan kuvata seuraavalla esimerkillä:

	Luottoriskiin liittyvän pääomavaatimuksen laskennassa vakiomenetelmää käyttävä pankki	Luottoriskiin liittyvän pääomavaatimuksen laskennassa sisäisten luottoluokitusten menetelmää käyttävä pankki
Valuuttamääräisten vastuiden nimellismäärä	100	100
Riskipaino (joko sääntelyperusteinen tai sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukainen)	35 %	15,6 %
Makrotalouden vakautta koskeva toimenpide	Valuuttamääräisten vastuiden riskipaino: 70 %	
Makrotalouden vakautta koskevan toimenpiteen laajentaminen (toisen pilarin omien varojen lisävaatimukset)		Valuuttamääräisiin vastuisiin sovellettavien sisäisten luottoluokitusten menetelmän riskipainojen alaraja: 70 %
Omien varojen lisävaatimukset	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,35)) \cdot \text{vähimmäispääomavaatimus}$	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,156)) \cdot \text{vähimmäispääomavaatimus}$

(ii) jos vakavaraisuuden arviointimenettelyn tulokset osoittavat, ettei makrotalouden vakautta koskeva toimenpide alenna riittävästi tietyn laitoksen valuuttamääräisen luotonannon perusriskitasoa (toisin sanoen valuuttamääräisen luotonannon riski laitoksessa on makrotalouden vakautta koskevan toimenpiteen tavoitetasoa korkeampi), kyseistä toimenpidettä olisi täydennettävä laitoskohtaisilla lisäpääomavaatimuksilla II.3 osastossa kuvatun menetelmän mukaisesti.

III osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

31. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pantava nämä ohjeet täytäntöön saattamalla ne osaksi valvontamenettelyjään 30. kesäkuuta 2014 mennessä, kun lopulliset ohjeet on julkaistu. Sen jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset myös tosiasiallisesti noudattavat ohjeita.

